

волення потреб клієнтів на належному рівні для отримання прибутку. Для цього не обхідно слідкувати за змінами в світових тенденціях та популярних трендах, що притаманні даному виду закладу харчування.

В останні десятиріччя в розвитку закладів ресторанного господарства окреслилися такі тенденції:

- формування нових напрямів сучасної кулінарії;
- поглиблення спеціалізації ресторанів;
- створення міжнародних ресторанних ланцюгів;
- удосконалення форм праці та впровадження досягнень науково-технічного прогресу.

В останні роки зростає популярність етнічних страв. З'явиться ще більше спеціалізованих інгредієнтів, рецептів і технологій приготування. Чим далі тим більше входять до моди китайська, японська та тайська кухня. Згодом можуть набути популярності корейська та японська кулінарія.

Також набувають поширення мобільні додатки для замовлення. Через додатки клієнти можуть отримувати купони, повідомлення від ресторану і персональну рекламу в залежності від минулих замовлень. Через додаток можна зробити попереднє замовлення страв, щоб прийти в ресторан, зайняти свої місця і не чекати, поки їду приготують. Для рестораторів же додаток – це відмінна можливість стати сучасним закладом.

Отже, створення високоефективного ресторанного господарства відіграє важливе значення як один з пріоритетних напрямів структурної перебудови економіки держави. Для сприяння адекватності управлінських рішень по відношенню до розробки та втілення стратегії підприємства ресторанної індустрії, а також підвищення обізнаності працівників, необхідно знати тенденції розвитку підприємств ресторанного господарства загалом, розуміти процеси, що відбуваються в індустрії сьогодні.

РОЗВИТОК РЕЛІГІЙНОГО ТУРИЗМУ ЯК СКЛАДОВОЇ ЧАСТИНИ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ

Холотко І.О.

Науковий керівник – Богдан Н.М., канд. екон. наук, доцент

Україна багата на історично-культурні та релігійні об'єкти, які приваблює культурними і сакральними осередками для різних етносів. У різних регіонах України збереглися історично-культурні пам'ятки християнства, ісламу, іудаїзму, караїзму та інших релігій і етносів. Вони притягальні, і є привабливими культурними і сакральними осе-

редками для українців, євреїв, кримських татар, караїмів, кримчаків, інших вихідців з України та їх нащадків. Розвиток загальносвітового інтересу до релігійного туризму не оминув Україну.

Релігійний туризм – різновид туризму, пов'язаний з наданням послуг і задоволенням потреб туристів, що прямують до святих місць і релігійних центрів, що знаходяться за межами звичайного для них середовища.

Собори, мечеті, культові музеї і духовні центри – це туристичні об'єкти, які користуються всезростаючим попитом, тобто релігійний туризм в буквальному сенсі слова стає частиною сучасної індустрії туризму. Пам'ятники релігії, історії та культури представляють істотну мотивацію відвідування того чи іншого регіону або міста. Багато релігійних пам'яток являються об'єктами туристичного показу і є історико-культурною спадщиною, яка знаходиться під охороною держави.

Архітектурні пам'ятки складають значну частину історико-культурної спадщини, які збереглися до наших днів, більшість з яких є культовими спорудами. До таких архітектурних комплексів належить: Києво-Печерська лавра і Софія Київська, які рішенням ЮНЕСКО включені до реєстру світової культурної спадщини, в Україні ще є багато історико-культурних об'єктів, які заслуговують на зарахування до цієї категорії.

Безперечним центром релігійного туризму в Україні, є Київ з його численними культовими спорудами різних часів і конфесій. Найбільшою популярністю серед паломників користується Києво-Печерська Лавра, Михайлівський Золотоверхий собор і Свято-Софіївський кафедральний собор. На Сході України центром паломництва вважається Святогірська Лавра, в Криму – підземний чоловічий монастир в Інкермані і комплекс мусульманських храмів в Бахчисараї.

Підсумовуючи, важливо зазначити, що найбільш важливими об'єктами в розробці туристичних та екскурсійних маршрутів на території України є численні храми і монастирі, де зберігаються моці святих та інші сакральні реліквії. Цінність цих об'єктів визначається не їх місцезнаходженням (столичні чи провінційні), а мистецьким рівнем. Це стосується архітектурних, живописних та скульптурних робіт на біблійні сюжети, створених відомими художниками і невідомими майстрами.